

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliæ Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

157. An Vxor Clerici coniugati, vel Sacerdotis Græci, vel Equitis D. Iacobi,
Alcantaræ, &c. durante viduitate, gaudeat priuilegio fori, & exemptione
gabellarum? Et explanatur, quod viduæ, & pupilli ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76442](#)

De Immunit. Eccles. Resol. CLVI. &c. 171

citat Hostiensem, Imolam Pai. ormitanum, Montaluum & alios.

RESOL. CLVI.

An vxores Equitum D. Iacobi, Alcantara, Calatrava, &c. gaudent priuilegio fori?

Et an dicto vxores gaudent supradicto priuilegio fori etiam mortuo viro, donec alteri nubant?

Et quid dicendum est mortuo viro, si in viduitate permaneant, de exemptione gabellarum, quod idem dicendum est de vxore Clerici coniugari & Sacerdotis Graci?

E an si in dicto casu gabellae defraudent, non sit illis, deneganda absolutione sacramentalis? Ex part. 6. tr. 8. Mifc. 3. Ref. 6.

S.1. Vppone ex his quae alibi sapiens firmavit, dictos Equites vel esse vere Religiosos, vel saltem esse personas Ecclesiasticas, & ideo gaudere priuilegio fori; hoc supposito, quod negari non potest, ad positam quaestioinem affirmative respondeo, & ideo affecto eorum vxores eodem fori priuilegio gaudere.

2. Probatur primo, quia vxor Clerici coniugari & Sacerdotis Graci gaudet priuilegio fori, secundum opinionem probabiliorem, vt me citato docet Merolli tom. 3. disp. 6. c. 3. n. 32. cum aliis 23. Doctoribus, quibus ego addo nouissime Amaia in Codicem lib. 10. tit. 39. n. 10. & Fagund. de inst. lib. 5. cap. 11. num. 28. Ergo & eodem priuilegio gaudere debent vxores Equitum D. Iacobi, &c.

3. Secundum probatur ex leg. vlt. lib. 10. Codicis tit. 39. in qua Imperatores Valentinus, Theodosius, & Arcadius sic assertum. Mulieres honore maritorum erigimus & generis nobilitatem & forum ex eorum persona statuimus. Sed cum ex habita militari oritur qualitas honorifica, sequitur ex honore etiam affici eorum vxores, & forum ex viro sortiti eiam sensu illud ius sit personalissimum.

4. Probatur tertio ex leg. penultim. vbi Glossa Cod. de Fabric. lib. 11. vbi dicitur quod vxor Fabricensis gaudet eodem priuilegio fori, quo gaudet vir. Idem etiam probatur ex leg. ne ad diversa Cod. de silentiar. lib. 12. vbi statuitur, quod vxor silentiarum gaudet eodem priuilegio fori, quo silentarius, & Glossa ibi allegat alia iura concordantia, & tamen silentiarum officium non poterat conuenire mulieribus, nam era officium palatinum, agendo excubias in Palatio, & adstamen ad eius limina. Unde non valet dicere quod mulier cum non sit capax Ordinis militaris, non potest sortiri forum viri, nam sufficit quod sit capax honoris, quo fulget maritus, & quo accipit omnia, quae ex illo honore proueniunt, ut videtur est in vxore silentiarum. Et ideo priuilegium personale immunitatis non in ius vocaretur, eius vxori communicatur in leg. 1. Cod. de ius vocan. & vxor Consulii, cuius officium personale erat, claritate maiori fruabar, vt pater in Aubent. de consul. c. 2. Repondeo igitur ex dictis concordandum est vxores Equitum D. Iacobi, Alcantara & Calatrava gaudere priuilegio fori, & esse exemptas a iurisdictione iudicis facultatis, & ideo ex supradictis, & aliis rationibus nostram sententiam in terminis ut dici solet terminantibus tenet nouissime nunquam satis laudatus Franciscus Amaia in suis eruditis commentariis super Codicem lib. 10. tit. 39. n. 16. & sequ. Qui etiam recte obsernat num. 24. priuilegium supradictum non desperdi mortuo marito, sed etiam in memoriam pristini matrimonij perdurare, si tales viduae honeste vixerint;

Tom. 1 X.

vnde aliqui, vt Perez lib. 1. tit. 3. leg. 1. folio 57. vers. 1 in aliis eius primæ not.

S. Sed quid dicendum de exemptione gabellarum, negatam sententiam docet nouissime Agidius Tullench in Decalogum tom. 2. lib. 7. c. 12. dub. 5. num. 27. & alij quin putat vxores dictorum Equitum non gaudere priuilegiis maritorum, cum dicta priuilegia sint personalia, sed hanc rationem suprà iam refutavimus, & latius refellit Amaia loco citatojideo dicendum est, vt alibi adnotauit, vxores dictorum Equitum esse exemptas à solutione gabellarum etiam post mortem viri, dum alteri non nubant, & honeste vixerint sicut idem dicendum est de vxore Clerici coniugari, & Sacerdotis Graci, & ita me citato tenet nouissime Facund. de iustit. & contrari. lib. 5. cap. 11. num. 28. Et omnia supradicta probabilita esse facient ipsius aduersarij, vt Sanch. de matrim. lib. 7. disp. 47. num. 2. qui postea se retractauit. in opus. tom. 2. lib. 6. cap. 1. dub. 3. num. 1. & absoluted nostram sententiam docuit, vnde ex his sequitur non esse denegandam absolutionem viduae, olim vxori Equitis D. Iacobi, aut Calatravae, seu Alcantarae, si gabellas defraudent.

Alibi in Re
dibus p
cedentibus
Refol. & in
vtraj pro
pe finem &
in Ref. seq.

Alibi in Re
sol. que hic
est sup. 154.
in fine, & in
fra lege Re
sol. seq.

RESOL. CLVII.

An vxor Clerici coniugati, vel Sacerdotis Graci, vel Equitis D. Iacobi, Alcantara, Calatrava, &c. durante viduitate, gaudet priuilegio fori, & exemptione gabellarum?

Et explanatur, quod vidua, & pupilli professorum, Doctorum, Medicorum, studiostrum, ipsique inferuentium, Parentum, maritorumque praedefunctorum gaudent immunitatis comoditate, id est priuilegio fori? Ex part. 8. tract. 7. & Mifc. Ref. 23.

*Quae hic est
Ref. antec
dens §. Pro
batur tertio
ad medium,
à ver. Ro
cte igitur &
vers. Qui
etiam. & si
pra prope
finem Ref.
154. & Ref.
155. etiam
prope fi
nem, & pro
exemptione
gabellarum,
in Ref. 1. hu
ius not. §.
vlt. & in fine
Ref. 2.

Et pro ser
vitoribus
contentis in
hoc textu,
& famulis
Doctorum,
studiorum,
&c. infra ex
doctrina
Ref. 161. à
lin. 6. vñque
in finem, &
infra in tt. 8.
Ref. 3. §.
Probatur
tertio. & pro
Parentibus
lege Ref. 2.
not. vlt. hu
ius Ref.

R 2 adulterio,

S.1. Affirmatum sententiam docui in part. 5. tr. 8. * refol. 6. Scie hanc sententiam aliquibus jurisconsultis non placuisse, quia forsitan est in favorem immunitatis Ecclesiastice: nam alioquin ipsi sunt acerrimi defensores, vt eorum vxores gaudearint suis priuilegiis. Respondeo igitur iterum ad casum propositum affirmativo, ex his quae in citata resolutione docui, & per ea quae docent duo sapientissimi viri, Hunnius & Besoldus, inclita notionis Germanicae ornamentum, qui diuinitus illustrati post Lutheranis abjuratum ad fidem Ca-holicam & Romanam Ecclesiam redierunt. Sic itaque assertit Christophorus Besoldus in dissertatione de Studiosis, Magistris, Licentia, & Doctoribus, cap. 2. Quamvis item priuilegatus personis, immunitates tantum concessae censeantur, quoad viuant, l. Archiatros, in fin. C. de metall. lib. 12. Nihilominus tamen viduae & pupilli Professorum, Doctorum, & studiosorum, ipsique inferuentium, parentum, maritorumque praedefunctorum gaudent immunitatis comoditate, quod docet Cothim. conf. 15. & assertit quoque Hunnius cap. 1. quest. 4. In genere enim, vidua priuilegium habet praedefuncti mariti. Et vidua dum est in viduitate, nomen vxorium, & dignitatem retinet praemortui viri, l. femin. ff. de Senator. l. mulier. C. de dignit. lib. 12. adeo vt ex stupro in personam eius commisso, iniuria fieri, etiam mortuo viro intelligatur, glossa in l. fideicommissum. C. de fideicommiss. & ibi Bartolus notat, in specie, cum qui offenditur ex

adulterio, matrimonio durante, offendit itidem ex stupro durante viduitate; ad quod est similis glossa in *I. sororem C. de his quib. ut indign.* Facitque optimè id, quod dicitur, viduam stuprum committentem, amittere dotem, non feciit ac si adulterium committeret in vita mariti. Quod specialiter in argumentum ad hoc præsens nostrum scitur, adducit Petri de Rauenen. in *tit. 5. quib. mod. feud. amitt. §. 1. ac quoque Oas. Cacheranus decif. Pedemont. 77.*

2. Sieque non feciit ac domino viuente, pudoris iura, vassallus in persona vidua domini sui, facta & illibata seruabit; & stupri reatum, ac pœnam, isto, non minus quam adulterij in casu incurrit, commissique crimen, & pœnam haud euadit, cùm nempè eandem mortuo domino reverentiam debet perfoluerit, quam viuo. Adizio *cap. 83.*, faciunt tractata Anton. Borninij in *tract. de canalicula & vassallorum servitii, part 2. cap. 5. §. 1.* licet post alios dissentiat Gothofred. Antonius *disput. feud. 11. tbes. 5. lit. B.*

3. Quòd itidem confert, quòd Ioan. Baptista Afinius *tract. de execut. §. 1. cap. 52. n. pen. & ult.* ex Guidone Papa refert (vbi querit, quid dicendum sit de viduis quondam vxoribus Consiliariorum Parliamenti & Auditoriorum Cameræ Computorum Delphinatorum & aliorum Nobilium; an in oneribus, & subfidiis Delphinatus contribuere teneantur; Et tandem concludit, durante viduitate, cum plebeis, & alijs ignobilibus contribuere eas non debere, nec cogi posse, dummodo in viduitate castæ, & honestè vivant, per text. in *l. que adulterium, in fin. C. de adulter.* Et ita inquit fuisse consultum à Dominis illius Parliamenti in Camera Consilij, Confirmataque hanc conclusionem Capyc. 129. num. 8. & 9. & Roland. à Valle *conf. 86. num. 8. vol. 2. & consil. 15. n. 15. vol. 3.* qui inquit: Reginam Galliæ, dum est in viduitate, Reginam vocari, & vt ac frui omnibus priuilegiis, quibus Rex ipse, dum vinebat, vtebatur & fruebatur; per ea, quae voluit Baldus in *l. voluntas. C. de fideicommiss.* & latè persequitur Tiraquell, in *tract. de legib. connub.* de leg. 15. per tot. & præserim num. 53. & in *tract. Cessante causa, part. 1. num. 107.* concludens, id etiam in priuilegiis exorbitantibus locum habere.

4. Ac licet ex parte dissentiat Erasmus à Cochier in *tract. de iurisd. in exempt. q. 29.* non tam hoc impedit sententiam nostram debet. Plerique enim in foundationibus, vi in nostrate iam suprà allegata, non solum Magistris & studiis, sed & nominationat vxoribus, liberisque eorum, immunitates conceduntur. Cum autem ex, ex ipso priuilegio, in personis vxorium sint radicatae: id est non nisi cum illis, & quandiu non aliorum uxores nominari possunt, emoriuntur: vt & in *I. quoties. C. de priu. scholar.* textum habemus expressum, quòd immunitates, priuilegia & prærogatiæ, que personis priuilegiariis induitæ atque concessæ sunt, earundem quoque viduis simpliciter sint attribuenda: ita vt disputationi vñteriori, altercationique non debeat esse locus. Nec dici potest, quemadmodum immunitas seruus, & famulis Doctorum data, domino morte sublato, vel ministerio finito, simul etiam expirat; ita hoc quoque de uxoribus, liberisque dicendum esse: nam manent liberi, & viduæ, quasi in familia defuncti, ab eoque habent denominationem, & multis modis inter eos, demortuunque vinculum durat. Absurdum est dicere; quòd nihil neque ad aliquod tempus posteriorum res, ad parentes, aliosque pertineant, dicente Aristotele *lib. 1. Ethic. cap. 11.* Quod de seruis & famulis dici nequit. Hucusque Besoldus.

5. Sed audiamus Holericum Hammum *comment.* *Aub. Habita. C. ne filius pro parte, de priuileg. studiorum, cap. 1. quest. 6. vbi sic asserit. Tertium priuilegium Professoris ac studiis tributum, est priuilegium fori, vt nempè peculiares suos ac priuilegiatos iudices habeant, nec ad alium sub grauissima pœna trahi queant. Atqui vxor sequitur forum mariti *l. 19. ff. de iurisdict. cap. exigere, exire, de iudic.* Igitur vxor scholaris, vel Professoris gaudet fori priuilegio sui mariti, hoc etiam docet Matthias Stephanus *de iurisdict. lib. 3. part. 2. cap. 10. num. 29. & seq.**

6. Non refutat primo quòd priuilegia sint personalia, personam non egrediuntur, nec alii communicantur, Resp. Nam cùm priuilegia mariti communicauntur vxori, non potest dici ea egredi personam cui sunt concessa, cùm vxor sit una persona cum marito, vt proinde in hoc casu priuilegium non extendatur extra personam priuilegiatis, sed in ea persona pleniorem interpretationem accipiat, iuxta *l. pen. ff. de conflit. Princip.*

7. Sed prolixiori refutatione hac opinio non indigetur videtur, cùm moribus, statutis & praxi omnium Academiarum hodie sit explosa, & satis refellitur ex *l. 2. §. 8. C. de Episcop. & Cler.* vbi prærogativa Clericorum tribuuntur eorum vxoribus & liberis: & in *l. Medicos G. de Professor.* priuilegia Medicis tributa, dicuntur etiam ipsorum liberis & vxoribus competere. Idem igitur de priuilegiis Professorum, & studiis dicendum, quòd communicantur vxoribus, & liberis illorum. Hæc omnia Hunnius, qui postea firmat hæc priuilegia competere vxoribus post mortem viti, durante tantum eorum viduitate, quia est ipse in *l. 2. fin. C. de Episcop. & Cler.* sancti Constantini Imperator, prærogativa Clericorum etiama conjugibus & liberis eorum competere, ita vt à munieribus semper immunes perseverent, quæ verba clarissimè significant, quòd etiam post mortem magistrorum & patrum ab oneribus liberi permaneant, iisq; adhuc gaudent immunitatis, quibus antea, cùm adhuc in viuis essent mariti. Idem ergo de Professorum & studiis, aliorumque Academicorum viduis & liberis dicendum, quia à studio ad Clericum bonum, & validum argumentum ducitur.

8. Pro hac sententia infuper facit expressus textus in *l. 3. C. de priuileg. scholar.* vbi non solum scholaribus, sed eorum quoque vxoribus immunitates conceduntur, siue adhuc viuentur eorum mariti, siue post mortem eorum in viduitate constituta sint.

9. Et quod vidua honorem, dignitatem & forum, nec non domiciliu priuilegiaque mariti retinet, satis perspicue videtur euincere, *l. 8. ff. de Senatoribus: l. 22. §. vidua, ff. ad municipalem.* Ita Hunnius; qui docte vt solet respondet ad omnia argumenta quæ in contrarium adducuntur. Ex quibus omnibus appetit me recte existimasse & docuisse vbi supra uxores Clericorum & Sacerdotum Græcorum, & Equitum D. Iacobi Alcantarae, & Calatravae, Montesæ, &c. gaudere priuilegio fori & exemptione gallarum, quia eorum mariti his priuilegiis fruebantur; licet Eminentissimo Cardinali de Lugo de *Iust. tom. 2. disp. 36. sect. 7. num. 14.* hoc nimium videatur quoad uxores Equitum; sed tu ne deseras nostram sententiam.

10. Vide etiam ad confirmationem supradictorum Matthiam Stephanum *de iurisd. lib. 3. part. 2. c. 10. n. 29. & seq.* Baumeisterum *de iurisdict. d. lib. 2. cap. 18. & seq.* Peckium *de testam. coniug. lib. 4. c. 35. num. 6.* quibus adde post hæc scripta vñsum Galparem Clockium in *tract. Nomicopolitico, de contribut. c. 15. & num. 32. usque ad n. 40.*

RESOL.